Dosarul nr. 4r-4428/2024 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-24016307-02-4r-17102024 Judecător: Tatiana Bivol

**D E C I Z I E**
*în numele Legii*

16 decembrie 2024 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele completului, judecător Robu Oxana
Judecători Budeci Vitalie și Schibin Vladislav

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de către *avocatul Burduja Victoria în interesele contravenientului Burcă Viorel* împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 septembrie 2024, prin care Burcă Viorel a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78/1 Cod contravențional și sancționat cu 40 ore muncă neremunerată în folosul comunității,

***Procedura de notificare legal executată.***

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal, -

**C O N S T A T Ă:**

Potrivit Procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 193120 din 06 februarie 2024, întocmit de către agentul constatator Cîșlaru Aureriu din cadrul Inspectoratului de poliție Centru, Burcă Viorel la 01 ianuarie 2024, ora 14:40, aflându-se în mun. Chişinău, or. *****, la domiciliu, în urma unui conflict cu soţia sa, Burcă Veronica, a agresat-o fizic, provocându-i dureri fizice şi leziuni corporale. Conform raportului de constatare nr. 202402P0034 din 03 ianuarie 2024, se califică ca vătămare corporală neînsemnată, fiind comisă contravenția prevăzută de art. $78^1$ din Codul contravenţional.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 septembrie 2024, s-a recunoscut vinovat Burcă Viorel de comiterea contravenţiei prevăzute de art. $78^1$ din Codul Contravenţional şi în baza acestei norme a-i stabili o pedeapsă sub formă de 40

(patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunităţii.

La data de 23 septembrie 2024, în termenul legal de contestare, hotărîrea nominalizată a fost atacată cu recurs de către avocatul Burduja Victoria în interesele contravenientului Burcă Viorel prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărîrii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani nr.4-300/24 din data de 20 septembrie 2024, prin care Burcă Viorel a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art.78[1] Cod contravenţional şi s-a dispus aplicarea sancţiunii contravenţionale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 40 ore. Adoptarea unei noi hotărîri prin care a dispune încetarea procesului contravenţional în privinţa lui Burcă Viorel pe motivul lipsei faptului contravenţiei.

În susținerea recursului invocă că prezenta cauză a fost examinată în lipsa contravenientului Burcă Viorel, acesta fiind lipsit de posibilitatea de a lua cunoştinţă cu procesul verbal contravenţional, de a da explicaţii în instanţa de judecată şi de a beneficia de un proces echitabil.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, forţa probanta a proceselor - verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul, (cauza Bosoni v. Franţa, hotărâre din 7 septembrie 1999).

În speţă, partea apărării a expus că, materialele procesului nu sunt complete pentru a constata vinovăţia acestuia, iar procesul contravenţional urma a fi încetat, pe motivul încălcărilor procesuale, precum şi în temeiul art.441 CC pe motivul lipsei faptului contravenţiei

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

*Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul*

*declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.*

Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

Instanța de recurs reține că, Burcă Viorel se învinuieşte de faptul că, la 01 ianuarie 2024, ora 14:40, aflându-se în mun. Chişinău, or. *****, la domiciliu, în urma unui conflict cu soţia sa, Burcă Veronica, a agresat-o fizic, provocându-i dureri fizice şi leziuni corporale. Conform raportului de constatare nr. 202402P0034 din 03 ianuarie 2024, se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Codul Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art.10 Codul Contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod Contravențional,

constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În temeiul prevederilor art. 458 Codul Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, iar potrivit prevederilor art. 460 Codul contravențional, instanța de judecată hotărăște asupra cauzei contravenționale, pronunțându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice și juridice ale cauzei.

Conform prevederilor art. 425 Cod Contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

În susținerea vinovăției contravenientului Burcă Viorel, în comiterea faptei incriminate, agentul constatator a acumulat la faza constatării faptei contravenționale următoarele probe, care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume: proces-

verbal cu privire la contravenţie din 06 februarie 2024 (f.d. 4); informaţie REI-2 din 01 ianuarie 2024 (f.d. 5); cerere din 01 ianuarie 2024 (f.d. 6); proces-verbal privind actele de constatare din 01 ianuarie 2024 (f.d. 7); raport din 01 ianuarie 2024 (f.d. 8); cerere din 01 ianuarie 2024 (f.d. 9); proces-verbal de constatare din 01 ianuarie 2024 (f.d. 11); raport de constatare nr. 202402P0034 din 01 ianuarie 2024 (f.d. 12-13).

În acest context, reieșind din materialul probator acumulat, se conchide că Burcă Viorel corect şi întemeiat a fost identificat ca o persoană care a comis contravenţia prevăzută de art. $78^1$ din Codul contravenţional, şi anume, maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale, din care cauză procesul-verbal cu privire la contravenţie nu poate fi pus în discuţie.

Cu referire la componenţa de contravenţie prevăzută de art. $78^1$ din Codul contravenţional, instanţa de judecată relevă că obiectul juridic special al contravenţiei se referă la totalitatea valorilor cu privire la solidaritatea familială, la rândul său obiectul juridic secundar se referă la relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică a persoanei.

La componenţa contravenţiei prevăzute de art. $78^1$ din Codul contravenţional, obiectul material al contravenţiei îl reprezintă corpul persoanei, adică al victimei, iar în prezenta speţă prezenţa leziunilor se dovedeşte prin raport de constatare nr. 202402P0034 din 01 ianuarie 2024 conform căruia, în privinţa soției Burcă Veronica s-a constatat echimoze la nivelul feței și a membrelor superioare, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Totodată, urmează a se reține că conform prevederilor art. 387 alin. (1) din Codul contravenţional, este victimă persoana fizică sau persoana juridică căreia, prin contravenţie, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale. Victima poate fi orice membru de familie, pentru a dovedi dacă la prezenta cauză victima cade sub noţiunea de membru de familie urmează să facem trimitere la art. $133^1$ din Codul penal, care stipulează că, prin membru de familie se înţelege: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj)”. În concluzie, la cazul dedus judecăţii, victima Burcă Veronica, este soția lui Burcă Viorel.

În ceea ce priveşte latura obiectivă, aceasta s-a manifestat prin acţiune fizică, şi anume loviturile aplicate lui Burcă Viorel, fapt dovedit prin raportul de expertiză.

Prin urmare, vinovăţia făptuitorului în prezenta speţă, raportată la fapta imputată, cuprinde forma intenţiei directe, adică, făptuitorul a conştientizat caracterul prejudiciabil al faptei, a prevăzut urmările şi a dorit survenirea lor.

Instanța de recurs nu poate reține argumentele invocate în recurs, potrivit cărora

procesul verbal este lovit de nulitate din motiv că în procesul verbal nu sunt consemnate datele victimei, pretisei fapte și nici semnatura acesteia sau a reprezentantului legal, or, *potrivit hotărîrii Curţii Constituţionale nr. 32 din 29 noiembrie 2018, privind excepţia de neconstituţionalitate a articolelor 445 si 461 din Codul contravenţional,* § 38, Înalta Curte a statuat, că procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale, se bucură de prezumţiile de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu. Astfel, Curtea admite că pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii de efecte juridice, redactarea lui trebuie să respecte o anumită formă *ad validitatem*, trebuind realizate toate exigenţele de fond şi de formă.

În art. 445 alin. (1) din Codul contravenţional, legiuitorul a prevăzut expres şi exhaustiv temeiurile care atrag nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenţie, şi anume, ne consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice - lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Alineatul (2) al aceluiaşi articol prevede temeiurile nulităţii relative, astfel încât, celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Respectiv, Colegiul analizând procesul verbal cu privire la contravenție, evidențiază că agentul constatator nu a admis careva omisiuni sau derogări de la art. 443 din Codul contravențional, care ar afecta fondul cauzei. La fel, prima instanță în mod legal a examinat cauza și a adoptat o hotărîre întemeiată, ce corespunde rigorilor legale.

Ce ține de argumentele părții apărării precum că ședința de judecată în privința lui Burcă Viorel a fost examinată în lipsa acestuia, instanța de recurs le respinge, or, examinarea cauzei în ședința instanței de fond a avut loc cu prezența avocatului Burduja Victoria, astfel, dreptul la apărarea a contravenientului nu a fost încălcat, iar Burcă Viorel a fost legal citat, fiind responsabil de absența în ședința de judecată.

Prin urmare, instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârii cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea

contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile și fondate, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs declarată de *avocatul Burduja Victoria în interesele contravenientului Burcă Viorel* împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 septembrie 2024, este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

**D E C I D E:**

Se respinge, ca nefondat, recursul declarat de către *avocatul Burduja Victoria în interesele contravenientului Burcă Viorel* împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 septembrie 2024.

Se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 septembrie 2024, prin care Burcă Viorel a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78/1 Cod contravențional și sancționat cu 40 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător Robu Oxana

Judecător Budeci Vitalie

Judecător Schibin Vladislav